

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§, 8. Nicolai Papæ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

ipſius patrum data, ut patrocigaretur **Sæculum IX.**
 Heltrudi Berengarii Comitis viduæ, & **A. C. 867.**
 Lotharii Sorori, cui ipſe ademerat præ-
 dia, ab Imperatore Lothario eorum pa-
 rente filiæ relicta, eaque in prædam Nor-
 mannis ceſſerat.

§. VIII.

Nicolai Papæ obitus.

Nicolaus Papa, poſt ſcriptas has Epiſto-
 las haud diu ſuperſtes, decima ter-
 tia Nov. eodem anno octingenteſimo ſe-
 xageſimo ſeptimo fatiſ functus eſt, poſt-
 quam Beati Petri Sedem annis novem,
 menſibus ſeptem & diebus viginti tenuiſ-
 ſet. Eum Eccleſia Romana noviffimis *Mart. Rom.*
 temporibus Sanctorum numero adſcri- *13. Nov.*
 pſit, laudans ipſius vigorem apoſtolicum,
 cujus ſpecimina vidimus. A charitate
 quoque commendatur; namque apud ſe *Anaſt.*
 habuiſſe perhibetur Syllabum omnium *p. 271.*
 claudorum, cæcorum, & pauperum om-
 nino infirmorum, Romæ commoran-
 tium, quibus alimenta in ſingulos dies
 diſtribui jubebat. Illis vero, qui ingre-
 di valebant, teſſeras dari juſſit, quibus
 exhibitis, accipiebant annonam, quidam
 die Dominica, alii die Lunæ, alii aliis
 hebdomadis diebus. Canalem, aquam
 ad S. Petri Baſilicam deferentem, in com-
 modum pauperum in aditu Eccleſiæ e-
 leemoſynam petentium, & peregrinorum

Sæculum IX. ex omnibus nationibus ad limina Apo-
 A. C. 867. stolorum pro impetranda peccatorum
 suorum venia adventantium reparavit

p. 262.

Multi ex omnibus provinciis ad con-
 sulendum de diversis quæstionibus Ni-
 colaum Papam, plus quam de quoquam
 alio Antecessorum suorum memoria præ-
 ditum sit, adveniebant, cunctique acce-
 pta ejus Benedictione & Doctrina rece-
 debant profitentes, sibi satisfactum fuis-
 se. Unde ob multitudinem se consulenti-
 um non tam mature, ac ipse voluisset,
 respondere poterat, quod ipse in com-
 pluribus Epistolis, præsertim ad Rolan-
 dum Archiepiscopum Arelatensem & A-
 donem Viennensem datis, fatetur.

to. 8. Conc.
 p. 493.

p. 504. n. 1.

Præter Epistolas a me memoratas,
 complures aliæ ipsum consulentibus re-
 scriptæ supersunt. In aliqua Epistola ad
 Rudolphum Episcopum Bituricensem da-
 ta, inter alios casus, definit, Chorepisco-
 pos habere ministerium Episcopale; un-
 de sequeretur, ab eis Presbyteros & E-
 piscopos valide ordinari. (*) Archie-
 piscopo Bituricensi ex Dignitate sua
 Patriarchali nullum jus competere in
 Ecclesiam Narbonensem, nisi in casu ap-
 pellationis; Sede vero vacante, ipsius
 esse

n. 2.

(*) Inde confirmatur opinio, Chorepisco-
 pos in quibusdam locis fuisse, in aliis non fuisse
 se ordine Episcopos.

esse illam Ecclesiam regere. Non me-
 mini, prius unquam hujus Patriarchatus
 mentionem occurrisse. Creditur autem
 in eo fuisse fundatum, quod Civitas Bi-
 turicensis Aquitaniæ Regni, a Carolo
 Magno, quo filio suo Ludovico pio fa-
 veret, erecti, Caput esset. Præterea di-
 cit Papa: *In Ecclesia Romana nec Dia-*
conis, nec Presbyteris manus unguuntur.
 Nihilominus Presbyteros ungere jam
 tunc in Galliis receptum erat; quod A-
 malarius & Theodulfus Aurelianensis
 testatum faciunt. Rursus: *Pœnitentes,*
qui ad militiam redeunt, contra Cano-
nes peccant. Quia vero dicis, aliquos
hoc rigore ad desperandum impelli, & a-
lios ad paganos deficere, hanc rem pro di-
versitate adjunctorum tuo iudicio relin-
quimus.

In quibusdam etiam Epistolis suis Ni-
 colaus Papa modum pœnitentiæ præ-
 scribit. Monacho, cui nomen Eriarthus,
 cum Monachum ex Monasterio S. Ri-
 charii Presbyterum interemisset, Romam
 profecto, ut ab hoc peccato absolvere-
 tur, Papa duodecim annorum pœniten-
 tiam injunxit. Tribus primis annis in
 ordine flentium ante Ecclesiæ januam
 perseveret. Anno quarto & quinto Au-
 ditorum numero adscriptus sit, & non
 communicet. Septem annis posteriori-

R 4 bus

Sæculum IX.
 A. C. 867.

Thomasi
 discipl. part.
 3. lib. 1. c. 4.
 n. 6.

Sup. Lib.

XLIV.

§. 17.

Martene liv.

1. c. 8. art. 9.

Annal. l. II.

c. 13.

Theod. c. n. I.

n. 4.

p. 513. ep. 24.

Flod. III.

c. 23.

Pœnitentiæ

publica.

Sæculum IX. bus in Festis præcipuis communicet, *sed*
 A. C. 867 non afferat oblationem. Toto pœnitenti-
 tiæ tempore jejuset usque ad vesperam
 sicut in Quadragesima, exceptis Festis
 & Dominicis. Iter facere non nisi pe-
 dibus ei liceat. *Debuisset quidem, sub-*
jungit Papa, toto vitæ suæ tempore pœ-
nitentiam agere; sed ob fidem ejus, &
intercessionem SS. Apostolorum, quorum
opem imploravit, aliquid detrabendum
esse existimavimus. Monet Hincmarum
 ipsius Metropolitanum, ut pœnitentiam
 rite ab eo impleri curet, qui hac de cau-
 sa ad Hilmeradum Episcopum Ambia-
 nensem litteras dedit.

p. 515. 560.
503. ep. 17.

Nicolai Papæ
Epistolæ.

ep. 66.

In Epistolis Nicolai Papæ tria alia præ-
 terea pœnitentiæ Canonice exempla le-
 gimus, a pœnitentia primorum Sæculo-
 rum haud abhorrentia. Illud vero a
 vulgari disciplina alienum, quod pœni-
 tentiam comminando injunxerit pecca-
 toribus eam non petentibus. Cum e-
 nim Stephanus Arvernix Comes, Sigone
 Episcopo Claromontano e Sede sua ex-
 pulso, adulterum in ejus locum subro-
 gasset, præcipit Nicolaus spoliatum ab-
 jectâ omni mora restitui, Comitem co-
 ram Legatis a se missis, & Concilio præ-
 futuris, comparere, atque tum ob istud
 crimen, tum ob alia eidem objectâ cau-
 sam dicere. *Secus, interdiciamus tibi, in-*
quit Papa, usum vini & carnis, usque
dum

dum Romam veneris & conspectum nostrum subieris. Legati, quorum hic mentio fit, Rodoaldus & Joannes, in Concilio Metensi anno octingentesimo sexagesimo tertio Præsides, haud dubie fuerint.

Universim Epistolas ferme centum a Nicolao Papa scriptas habemus, quas in Indice accurato, ut refert Anastasius, invenire erat. Toto autem Pontificatus sui tempore unica Ordinatione, scilicet Mense Martio, Presbyteros septem & Diaconos quatuor ordinavit. At Episcopos per diversa loca sexaginta quinque consecravit. Sepultus est ad portam Basilicæ S. Petri. (*)

§. IX.

Hadrianus II. Papa.

Nicolai in Sacra Sede Successor fuit Hadrianus II. Talari, postea Episcopi, filius, ex genere Stephani, & Sergii junioris Pontificum descendens, a Gregorio IV. Subdiaconus creatus, deinde in familiam Palatii Patriarchalis Lateranensis admittus, & Presbyter Tituli S.

R 5 Marci

(*) Quis æquo animo ferat Caveum dicentem, in Artic. Nicol. I. Anno 861. Nicolaus Photium, Conciliumque Constantinopolitanum ab eo habitum sugillare, & Ignatio palam patrocinari coepit. Et infra: A Photio (Nicolaus Papa) anathemate percussus est.

Cæcus